

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 maja 2013 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 kwietnia 2013 r. ustawy o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 2 w pkt 2:
 - a) w lit. a w tiret pierwszym, w pkt 2 skreśla się wyrazy „albo wykonywały zawód komornika”,
 - b) w lit. b:
 - w tiret drugim w zdaniu wstępnym po wyrazach „pkt 4a” dodaje się wyrazy „i 4b” oraz dodaje się pkt 4b w brzmieniu:

„4b) osoby, które zdały egzamin komorniczy oraz przez okres co najmniej roku wykonywały zawód komornika;”,
 - w tiret trzecim, w pkt 5 wyrazy „, notarialny lub komorniczy” zastępuje się wyrazami „lub notarialny”;
- 2) w art. 2 w pkt 2 w lit. a:
 - a) w tiret drugim, w pkt 4 w lit. a skreśla się wyrazy „aplikanta sądowo-prokuratorskiego”,
 - b) w tiret trzecim:
 - zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„w pkt 5 lit. a i b otrzymują brzmienie:”,
 - dodaje się lit. a w brzmieniu:

„a) zajmowały stanowisko referendarza sądowego, starszego referendarza sądowego, aplikanta sądowego, aplikanta prokuratorskiego, asystenta sędziego, asystenta prokuratora lub”;

- 3) w art. 2 w pkt 2 w lit. a w tiret trzecim, w lit. b po użytym dwukrotnie wyrazie „komandytowej” dodaje się wyrazy „lub komandytowo-akcyjnej”;
- 4) w art. 2 w pkt 2 w lit. b:
 - a) w tiret pierwszym, w pkt 2–4,
 - b) w tiret drugim, w pkt 4a- wyrazy „3 lat” zastępuje się wyrazami „4 lat”;
- 5) w art. 2 w pkt 3 w lit. a, w pkt 7 po wyrazie „egzaminu” dodaje się wyrazy „sędziowskiego, prokuratorskiego lub”;
- 6) w art. 2 w pkt 3 skreśla się lit. b i c;
- 7) w art. 2 w pkt 6 skreśla się lit. a;
- 8) w art. 2 w pkt 9, w art. 77:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez okres roku od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu o odbyciu aplikacji adwokackiej aplikant adwokacki może zastępować adwokata, w zakresie, o którym mowa w ust. 1.”,
 - b) w ust. 3 po wyrazie „prawnego,” dodaje się wyrazy „jeżeli adwokat jest współnikiem w spółce adwokacko-radcowskiej,”,
 - c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, dotyczą również spraw objętych świadczeniem pomocy prawnej z urzędu.

5. Aplikant adwokacki może sporządzać i podpisywać pisma procesowe związane z występowaniem adwokata przed sądami, organami ścigania i organami państwowymi, samorządowymi i innymi instytucjami – z wyraźnego upoważnienia adwokata, z wyłączeniem apelacji, skargi kasacyjnej i skargi konstytucyjnej.”;
- 9) w art. 2 w pkt 10 w lit. d, w ust. 12:
 - a) w pkt 2 skreśla się wyrazy „, zadań na egzamin adwokacki”,

- b) w części wspólnej po wyrazie „zadań” dodaje się wyrazy „oraz opisów istotnych zagadnień”;
- 10) w art. 2 w pkt 10 w lit. d, w ust. 12 w pkt 3 skreśla się wyrazy „oraz liczbę kandydatów”;
- 11) w art. 2 w pkt 10 w lit. d, w ust. 13 po wyrazie „zadań” dodaje się wyrazy „oraz opisów istotnych zagadnień”;
- 12) w art. 2 w pkt 11 w lit. a, ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W skład komisji egzaminacyjnych wchodzi 4 osoby wskazane przez Ministra Sprawiedliwości i 4 osoby wskazane przez Naczelną Radę Adwokacką spośród adwokatów.”;
- 13) w art. 2 w pkt 11 w lit. b, w ust. 7 skreśla się wyraz „odpowiednio”;
- 14) w art. 2 w pkt 12 w lit. c:
a) w tiret pierwszym, w pkt 5–7,
b) w tiret drugim, w pkt 7a
- wyraz „3-letni” zastępuje się wyrazem „4-letni”;
- 15) w art. 2 w pkt 12 w lit. c w tiret trzecim, w pkt 8 wyrazy „dokumenty zaświadczające o zdaniu” zastępuje się wyrazami „dokument zaświadczający uzyskanie pozytywnego wyniku z”;
- 16) w art. 2 w pkt 14 w lit. c, w ust. 5 wyrazy „, apelacji albo skargi konstytucyjnej” zastępuje się wyrazami „albo apelacji”;
- 17) w art. 2 w pkt 14 w lit. f, w ust. 10 wyraz „Egzaminatorzy” zastępuje się wyrazami „Członkowie komisji egzaminacyjnej”;
- 18) w art. 2 w pkt 15:
a) w lit. b, w ust. 2 użyty po raz pierwszy wyraz „egzaminatorzy” zastępuje się

- wyrazami „członkowie komisji egzaminacyjnej – specjaliści” oraz użyty po raz drugi wyraz „egzaminatorzy” zastępuje się wyrazami „członkowie komisji egzaminacyjnej”,
- b) w lit. c, w ust. 4 wyraz „egzaminatorów” zastępuje się wyrazami „członków komisji egzaminacyjnej”;
- 19) w art. 2 w pkt 15 w lit. c, w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „jednego z zadań z” zastępuje się wyrazami „zadań z różnych”;
- 20) w art. 2 w pkt 17:
- a) w zdaniu wstępnym wyrazy „pkt 3–5” zastępuje się wyrazami „pkt 3 i 4”,
- b) skreśla się pkt 4,
- c) w pkt 5 wyrazy „6 miesięcy od dnia otrzymania zaświadczenia” zastępuje się wyrazami „roku od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu”;
- 21) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) w art. 24:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Wpis osoby, która uzyskała pozytywny wynik z egzaminu radcowskiego, lub osób, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 2, następuje na ich wniosek. Uchwałę w sprawie wpisu podejmuje rada okręgowej izby radców prawnych właściwa odpowiednio ze względu na – miejsce odbycia aplikacji radcowskiej, miejsce złożenia wniosku lub miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o wpis.”,
- b) w ust. 2a w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:
- „6) dokumenty zaświadczające co najmniej 3-letni okres zatrudnienia w urzędach organów władzy publicznej lub w państwowych jednostkach organizacyjnych i wykonywania wymagających wiedzy prawniczej czynności bezpośrednio związanych z tworzeniem projektów ustaw, rozporządzeń lub aktów prawa miejscowego – w przypadku osób, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 4 lit. c i pkt 5 lit. c;

- 7) dokument zaświadczający uzyskanie pozytywnego wyniku z egzaminu sędziowskiego, prokuratorskiego lub notarialnego.”,
- c) uchyla się ust. 2b;”;
- 22) w art. 3 w pkt 2:
- a) w lit. a w tiret pierwszym, w pkt 2 skreśla się wyrazy „albo wykonywały zawód komornika”,
- b) w lit. b:
- w tiret drugim w zdaniu wstępnym po wyrazach „pkt 4a” dodaje się wyrazy „i 4b” oraz dodaje się pkt 4b w brzmieniu:
„4b) osoby, które zdały egzamin komorniczy oraz przez okres co najmniej roku wykonywały zawód komornika;”,
 - w tiret trzecim, w pkt 5 wyrazy „, notarialny lub komorniczy” zastępuje się wyrazami „lub notarialny”;
- 23) w art. 3 w pkt 2 w lit. a:
- a) w tiret drugim, w pkt 4 w lit. a skreśla się wyrazy „aplikanta sądowo-prokuratorskiego”,
- b) w tiret trzecim:
- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„w pkt 5 lit. a i b otrzymują brzmienie:”,
 - dodaje się lit. a w brzmieniu:
„a) zajmowały stanowisko referendarza sądowego, starszego referendarza sądowego, aplikanta sądowego, aplikanta prokuratorskiego, asystenta sędziego, asystenta prokuratora lub”;
- 24) w art. 3 w pkt 2 w lit. a w tiret trzecim, w lit. b po użytym dwukrotnie wyrazie „komandytowej” dodaje się wyrazy „lub komandytowo-akcyjnej”;
- 25) w art. 3 w pkt 2 w lit. b:
- a) w tiret pierwszym, w pkt 2–4,
- b) w tiret drugim, w pkt 4a
- wyrazy „3 lat” zastępuje się wyrazami „4 lat”;

- 26) w art. 3 skreśla się pkt 3;
- 27) w art. 3 w pkt 7 skreśla się lit. a;
- 28) w art. 3 w pkt 9:
- a) lit. b otrzymuje brzmienie:
 - „b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przez okres roku od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu o odbyciu aplikacji radcowskiej aplikant radcowski może zastępować radcę prawnego w zakresie, o którym mowa w ust. 1.”,”
 - b) w lit. c:
 - zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:”;
 - dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Aplikant radcowski może sporządzać i podpisywać pisma procesowe związane z występowaniem radcy prawnego przed sądami, organami ścigania i organami państwowymi, samorządowymi i innymi instytucjami – z wyraźnego upoważnienia radcy prawnego, z wyłączeniem apelacji, skargi kasacyjnej i skargi konstytucyjnej.”;
- 29) w art. 3 w pkt 10 w lit. d, w ust. 12:
- a) w pkt 2 skreśla się wyrazy „, zadań na egzamin radcowski”;
 - b) w części wspólnej po wyrazie „zadań” dodaje się wyrazy „oraz opisów istotnych zagadnień”;
- 30) w art. 3 w pkt 10 w lit. d, w ust. 12 w pkt 3 skreśla się wyrazy „oraz liczbę kandydatów”;
- 31) w art. 3 w pkt 10 w lit. d, w ust. 13 po wyrazie „zadań” dodaje się wyrazy „oraz opisów istotnych zagadnień”;

- 32) w art. 3 w pkt 11 w lit. a, ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. W skład komisji egzaminacyjnych wchodzi 4 osoby wskazane przez Ministra Sprawiedliwości i 4 osoby wskazane przez Krajową Radę Radców Prawnych spośród radców prawnych.”;
- 33) w art. 3 w pkt 11 w lit. b, w ust. 8 skreśla się wyraz „odpowiednio”;
- 34) w art. 3 w pkt 12 w lit. c:
a) w tiret pierwszym, w pkt 5–7,
b) w tiret drugim, w pkt 7a
- wyraz „3-letni” zastępuje się wyrazem „4-letni”;
- 35) w art. 3 w pkt 12 w lit. c w tiret trzecim, w pkt 8 wyrazy „dokumenty zaświadczające zdanie” zastępuje się wyrazami „dokument zaświadczający uzyskanie pozytywnego wyniku z”;
- 36) w art. 3 w pkt 13 w lit. c, w ust. 5 wyrazy „, apelacji albo skargi konstytucyjnej” zastępuje się wyrazami „albo apelacji”;
- 37) w art. 3 w pkt 13 w lit. f, w ust. 10 wyraz „Egzaminatorzy” zastępuje się wyrazami „Członkowie komisji egzaminacyjnej”;
- 38) w art. 3 w pkt 14:
a) w lit. b, w ust. 2 użyty po raz pierwszy wyraz „egzaminatorzy” zastępuje się wyrazami „członkowie komisji egzaminacyjnej – specjaliści” oraz użyty po raz drugi wyraz „egzaminatorzy” zastępuje się wyrazami „członkowie komisji egzaminacyjnej”,
b) w lit. c, w ust. 4 wyraz „egzaminatorów” zastępuje się wyrazami „członków komisji egzaminacyjnej”;
- 39) w art. 3 w pkt 14 w lit. c, w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „jednego z zadań z” zastępuje się wyrazami „zadań z różnych”;

- 40) w art. 3 w pkt 16:
- a) w zdaniu wstępnym wyrazy „pkt 3–5” zastępuje się wyrazami „pkt 3 i 4”,
 - b) skreśla się pkt 4,
 - c) w pkt 5 wyrazy „6 miesięcy od dnia otrzymania zaświadczenia” zastępuje się wyrazami „roku od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu”;
- 41) w art. 4 w pkt 3, w art. 44a w ust. 1 w pkt 3 w lit. a użyte trzykrotnie wyrazy „przygotowuje do nabycia” zastępuje się wyrazami „umożliwia nabycie”;
- 42) w art. 4 w pkt 3, w art. 44b w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Osoba zainteresowana prowadzi dziennik praktyki zawodowej.”;
- 43) w art. 4:
- a) w pkt 3, w art. 44b w ust. 5, 6, 7 i w ust. 8 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w pkt 1, 2 i 5,
 - b) w pkt 5, w art. 45h w pkt 1 w lit. b użyte dwukrotnie oraz w części wspólnej użyte dwukrotnie
- wyrazy „praktyk zawodowych” zastępuje się wyrazami „praktyki zawodowej”;
- 44) w art. 4 w pkt 3, w art. 44b w ust. 6 na końcu dodaje się wyrazy „w wysokości nieprzekraczającej 3% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym wydanie dziennika praktyki zawodowej, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.)”;
- 45) w art. 4 w pkt 4, w art. 45 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Wniosek o nadanie uprawnień zawodowych może dotyczyć tylko jednego z zakresów, o których mowa w art. 43. Złożenie przez osobę zainteresowaną wniosku w jednym zakresie nie wyłącza możliwości złożenia przez nią wniosku o nadanie uprawnień zawodowych w innym zakresie, z tym że będzie on rozpatrywany w kolejnym postępowaniu kwalifikacyjnym.”;

- 46) w art. 4:
- a) w pkt 4, w art. 45 w ust. 3,
 - b) w pkt 5, w art. 45a w ust. 1
- wyrazy „lub 44a” zastępuje się wyrazami „lub art. 44a”;
- 47) w art. 4 w pkt 5:
- a) w art. 45d w ust. 2 wyraz „przepisów” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.”,
 - b) w art. 45g w ust. 4 wyrazy „przepisach odrębnych” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394)”;
- 48) w art. 4 w pkt 5, art. 45e otrzymuje brzmienie:
- „Art. 45e. Postępowanie kwalifikacyjne w sprawie nadania uprawnień zawodowych trwa nie dłużej niż 4 miesiące od dnia jego wszczęcia, a w przypadku postępowania obejmującego tylko część wstępną – nie dłużej niż 2 miesiące.”;
- 49) w art. 4 w pkt 5, w art. 45g w ust. 5 skreśla się wyrazy „uzupełnienia i”;
- 50) w art. 4 w pkt 5, w art. 45h w pkt 1 w lit. c po wyrazie „organizację” dodaje się wyrazy „i sposób”;
- 51) w art. 5 w pkt 1, ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Komendant oddziału Straży Granicznej w przypadku powzięcia wiadomości o wszczęciu postępowania karnego o przestępstwo umyślne przeciwko osobie, o której mowa w ust. 2, wykonującej zadania związane z kontrolą bezpieczeństwa w portach lotniczych lub o tym, że osoba ta wykonywała obowiązki służbowe znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, środka odurzającego lub innej podobnie działającej substancji lub środka, niezwłocznie przekazuje tę wiadomość komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu miejscowo w sprawie wykreślenia tej osoby z listy

kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej lub kwalifikowanych pracowników zabezpieczenia technicznego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.).”;

- 52) w art. 6 w pkt 2:
 - a) w zdaniu wstępnym wyrazy „§ 3” zastępuje się wyrazami „w § 3 zdanie pierwsze”,
 - b) skreśla się oznaczenie § 3;
- 53) w art. 6 w pkt 3 w lit. b, w pkt 1a wyrazy „posiada pełnię” zastępuje się wyrazami „korzysta w pełni z”;
- 54) w art. 6 w pkt 4 w lit. a, w § 2 w pkt 2 wyrazy „asystenta sędziego w sądzie” zastępuje się wyrazami „asystenta sędziego”;
- 55) w art. 6 w pkt 4:
 - a) w lit. a, w § 2 w pkt 2–5,
 - b) w lit. b, w § 2a
 - wyrazy „3 lat” zastępuje się wyrazami „4 lat”;
- 56) w art. 6 w pkt 4 w lit. c, w § 3 wyrazy „pkt 1–6” zastępuje się wyrazami „pkt 2–5”;
- 57) w art. 6 w pkt 4 w lit. c:
 - a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„§ 3 i 4 otrzymują brzmienie:”,
 - b) dodaje się § 4 w brzmieniu:
„§ 4. Osoby, o których mowa w § 2 i 2a, muszą spełniać wymagania przewidziane w art. 11 pkt 1–3 i 7.”;
- 58) w art. 6 w pkt 5 w lit. a w tiret trzecim, w pkt 6 wyrazy „pełnię praw publicznych” zastępuje się wyrazami „prawa publiczne”;

- 59) w art. 6 w pkt 5 w lit. b, w § 3 wyrazy „charakter stwierdzonych, w wyniku wizytacji, o której mowa w art. 44 § 2a zdanie pierwsze, nieprawidłowości stanowi rażącą i oczywistą obrazę” zastępuje się wyrazami „nieprawidłowości stwierdzone w wyniku wizytacji, o której mowa w art. 44 § 2a zdanie pierwsze, mają charakter rażącej i oczywistej obrazy”;
- 60) w art. 6 w pkt 6 w lit. a, w § 1 wyrazy „w trybie art. 4 § 3” zastępuje się wyrazami „w formie spółki, o której mowa w art. 4 § 3 zdanie pierwsze,”;
- 61) w art. 6 w pkt 6 w lit. b, w § 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Zastępstwo obejmuje wyłącznie dokonywanie czynności notarialnych, o których mowa w art. 79 pkt 7, oraz wydawanie przyjętych na przechowanie pieniędzy, papierów wartościowych, dokumentów oraz danych na informatycznym nośniku danych, o którym mowa w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”;
- 62) w art. 6 w pkt 7, w art. 22 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Zastępstwo obejmuje wyłącznie dokonywanie czynności notarialnych, o których mowa w art. 79 pkt 7, oraz wydawanie przyjętych na przechowanie pieniędzy, papierów wartościowych, dokumentów oraz danych na informatycznym nośniku danych, o którym mowa w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”;
- 63) w art. 6 w pkt 8, w art. 22a w § 2 skreśla się wyrazy „pod rygorem nieważności,”;
- 64) w art. 6 w pkt 10, w art. 37 wyrazy „1 stycznia danego” zastępuje się wyrazami „31 grudnia poprzedniego” oraz wyraz „danym” zastępuje się wyrazem „poprzednim”;
- 65) w art. 6 w pkt 12 w lit. b, w § 2b wyrazy „charakter stwierdzonych nieprawidłowości stanowi rażącą i oczywistą obrazę” zastępuje się wyrazami „stwierdzone nieprawidłowości mają charakter rażącej i oczywistej obrazy”;

- 66) w art. 6 w pkt 16, w § 12 po wyrazie „kolokwium” dodaje się wyrazy „dla aplikantów ubiegających się o otrzymanie upoważnienia, o którym mowa w art. 22a § 1”;
- 67) w art. 6 w pkt 16, w § 12 wyrazy „w art. 22a § 1” zastępuje się wyrazami „w art. 79 pkt 2, 4, 7 i 8”;
- 68) w art. 6 w pkt 17 po lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:
„...) § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. Od ostatecznej decyzji odmawiającej wpisu na listę aplikantów notarialnych oraz w wypadku niepodjęcia uchwały przez radę izby notarialnej w terminie 14 dni od złożenia wniosku o wpis lub niepodjęcia uchwały przez Krajową Radę Notarialną w terminie 30 dni od doręczenia odwołania zainteresowanemu służy skarga do sądu administracyjnego.”;
- 69) w art. 6 w pkt 19 skreśla się lit. a;
- 70) w art. 6 w pkt 21, w art. 72 w § 2 skreśla się wyrazy „o której mowa w § 1”;
- 71) w art. 6 w pkt 23 w lit. b:
a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„§ 6 i 7 otrzymują brzmienie:”;
b) dodaje się § 6 w brzmieniu:
„§ 6. W przypadku zaistnienia przeszkody uniemożliwiającej przeprowadzenie egzaminu przez komisję w terminie, o którym mowa w § 5, Minister Sprawiedliwości wyznacza dodatkowy termin przeprowadzenia egzaminu przez tę komisję, o którym przewodniczący komisji zawiadamia zdających listem poleconym za poświadczeniem odbioru oraz obwieszcza na tablicy ogłoszeń w siedzibie wyznaczonej rady izby notarialnej. Przepisy § 11 i § 14–17 stosuje się odpowiednio, z wyłączeniem terminu, o którym mowa w § 16.”;

- 72) w art. 6 w pkt 23 w lit. e, w § 17 po wyrazie „zadań” dodaje się wyrazy „wraz z opisami istotnych zagadnień”;
- 73) w art. 6 w pkt 23 w lit. e, w § 18 w pkt 2 skreśla się wyrazy „zadań na egzamin notarialny”;
- 74) w art. 6 w pkt 23 w lit. e, w § 18 w pkt 3 skreśla się wyrazy „oraz liczbę kandydatów”;
- 75) w art. 6 w pkt 23 w lit. e, w § 19 po wyrazie „zadań” dodaje się wyrazy „wraz z opisami istotnych zagadnień”;
- 76) w art. 6 w pkt 24 w lit. c przed tiret pierwszym dodaje się tiret w brzmieniu:
„– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Osoby, o których mowa w art. 12 § 2 i 2a, dołączają do wniosku odpowiednio:””;
- 77) w art. 6 w pkt 24 w lit. c:
a) w tiret pierwszym, w pkt 5–7,
b) w tiret drugim, w pkt 8a i 8b
- wyraz „3-letni” zastępuje się wyrazem „4-letni”;
- 78) w art. 6 w pkt 25, w art. 74c w § 2 wyraz „konkursowym” zastępuje się wyrazem „wstępnym”;
- 79) w art. 6 w pkt 25, w art. 74d w § 3 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „za poszczególne” zastępuje się wyrazem „poszczególnych”;
- 80) w art. 6 w pkt 27, w § 2 wyraz „wydaje” zastępuje się wyrazem „doręcza”;

- 81) w art. 6 w pkt 28, w art. 75 w pkt 2 wyrazy „odbywaniu oraz” zastępuje się wyrazami „odbywaniu, a także”;
- 82) w art. 6 w pkt 28, w art. 75 w pkt 4 wyrazy „niebędącego zatrudnionym” zastępuje się wyrazem „niezatrudnionego”;
- 83) w art. 6 w pkt 28, w art. 75 w części wspólnej wyrazy „w art. 22a § 1” zastępuje się wyrazami „w art. 79 pkt 2, 4, 7 i 8.”;
- 84) w art. 6 w pkt 29, w art. 76 w § 3 wyrazy „umieszcza zastępcę notarialnego w wykazie zastępców notarialnych tej izby i odbiera ślubowanie” zastępuje się wyrazami „odbiera ślubowanie, a następnie umieszcza zastępcę notarialnego w wykazie zastępców notarialnych danej izby”;
- 85) w art. 6 w pkt 29, w art. 76 w § 5 wyrazy „uprawnienia, o którym mowa w § 1” zastępuje się wyrazami „uprawnień zastępcy notarialnego”;
- 86) w art. 6 dodaje się pkt 35–37 w brzmieniu:
- „35) w art. 92 w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) imię, nazwisko i siedzibę kancelarii notariusza, a jeżeli akt sporządziła osoba wyznaczona do zastępstwa notariusza lub upoważniona do dokonywania czynności notarialnych – nadto imię i nazwisko tej osoby;”;
- 36) w art. 95f w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) imię, nazwisko i siedzibę kancelarii notariusza, a jeżeli akt sporządziła osoba wyznaczona do zastępstwa notariusza lub upoważniona do dokonywania czynności notarialnych – nadto imię i nazwisko tej osoby;”;
- 37) w art. 95h w § 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) imię, nazwisko i siedzibę kancelarii notariusza, a jeżeli akt poświadczenia dziedziczenia sporządziła osoba wyznaczona do zastępstwa notariusza lub upoważniona do dokonywania czynności notarialnych – nadto imię i nazwisko tej osoby;”.”;

- 87) w art. 8 w pkt 1, w pkt 14 wyrazy „zgodnie z przepisami prawa” zastępuje się wyrazami „w trybie niniejszej ustawy”;
- 88) w art. 8 w pkt 1, w pkt 15 skreśla się wyrazy „utworzone, zgodnie z przepisami o stowarzyszeniach,”;
- 89) w art. 8:
- a) w pkt 2, w ust. 2 wyrazy „przepisów o zamówieniach publicznych” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, z późn. zm.)”,
 - b) w pkt 3, w ust. 3 wyrazy „przepisów o zamówieniach publicznych” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych”;
- 90) w art. 8 w pkt 4, w ust. 4 skreśla się zdanie drugie;
- 91) w art. 8 w pkt 5 w lit. b, w ust. 1a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Kandydat na rzeczoznawcę prowadzi dziennik praktyki zawodowej,
o której mowa w ust. 1 pkt 5.”;
- 92) w art. 8 w pkt 5 w lit. b, w ust. 1a wyrazy „1%” zastępuje się wyrazami „3%”;
- 93) w art. 8 w pkt 5 w lit. b, w ust. 1a wyraz „przepisów” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.”;
- 94) w art. 8 w pkt 5 w lit. c, ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie dotyczy osoby, która posiada dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku, którego program umożliwia nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie wyceny nieruchomości w takim stopniu, jak program studiów podyplomowych w zakresie wyceny nieruchomości, co potwierdza suplement do dyplomu lub zaświadczenie uczelni.”;

95) w art. 8 w pkt 5 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, nie dotyczy osoby która:

- 1) odbyła praktykę w zakresie wyceny nieruchomości objętą programem studiów w wymiarze jednego semestru, pod warunkiem, że praktyka była realizowana na podstawie umowy dotyczącej praktyki zawartej między uczelnią a organizacją zawodową rzeczoznawców majątkowych, lub
- 2) posiada udokumentowane dwuletnie doświadczenie zawodowe na stanowisku związanym z wyceną nieruchomości.”;

96) w art. 8 w pkt 6 w lit. b, w ust. 5 skreśla się wyrazy „z urzędu,”;

97) w art. 8:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) uchyla się art. 179;”,

b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a–7g w brzmieniu:

„7a) w art. 180:

a) uchyla się ust. 1–2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zakres czynności pośrednictwa w obrocie nieruchomościami określa umowa pośrednictwa. Umowa wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.”,

c) uchyla się ust. 3a–7;

7b) w art. 181:

a) uchyla się ust. 1 i 2;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pośrednik w obrocie nieruchomościami podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z pośrednictwem w obrocie nieruchomościami. Jeżeli pośrednik w obrocie nieruchomościami wykonuje czynności przy pomocy innych osób, działających pod jego nadzorem, podlega on również

ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone działaniem tych osób.”,

c) uchyla się ust. 5 i 6;

7c) uchyla się art. 182 i art. 183;

7d) uchyla się art. 184;

7e) w art. 185:

a) uchyla się ust. 1–1c,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarządca nieruchomości działa na podstawie umowy o zarządzanie nieruchomością, zawartej z jej właścicielem, wspólnotą mieszkaniową albo inną osobą lub jednostką organizacyjną, której przysługuje prawo do nieruchomości, ze skutkiem prawnym bezpośrednio dla tej osoby lub jednostki organizacyjnej. Umowa wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.”,

c) uchyla się ust. 3–5;

7f) w art. 186:

a) uchyla się ust. 1 i 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zarządca nieruchomości podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z zarządzaniem nieruchomością. Jeżeli zarządca nieruchomości wykonuje czynności przy pomocy innych osób, działających pod jego nadzorem, podlega on również ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone działaniem tych osób.”,

c) uchyla się ust. 5 i 6;

7g) uchyla się art. 187–190;”;

98) w art. 8 w pkt 9:

a) po lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:

„...) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 1, stwierdza Państwowa Komisja Kwalifikacyjna w postępowaniu kwalifikacyjnym.”,”,

b) w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. ... i ... w brzmieniu:

„...”) ust. 3c i 3d otrzymują brzmienie:

„3c. Jeżeli w toku postępowania kwalifikacyjnego na podstawie złożonych dokumentów nie jest możliwe stwierdzenie, czy kandydat spełnia warunki określone w art. 177, przewodniczący zespołu kwalifikacyjnego w uzgodnieniu z właściwym wiceprzewodniczącym Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej występuje z wnioskiem do ministra o zwrócenie się do odpowiednich organów, instytucji lub osób o udzielenie informacji niezbędnych dla przeprowadzenia tego postępowania. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 3a, ulega zawieszeniu do dnia otrzymania dodatkowych wyjaśnień.

3d. Przepisu ust. 3c nie stosuje się do warunków określonych w art. 177 ust. 1 pkt 1 i 2.”,

...) ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa powołuje i odwołuje, w drodze zarządzenia, Państwową Komisję Kwalifikacyjną, w której skład wchodzi: przedstawiciele ministra (3/5 członków) oraz osoby wskazane przez organizacje zawodowe rzeczoznawców majątkowych (2/5 członków).

5. Postępowanie kwalifikacyjne przeprowadza się na koszt osób ubiegających się o nadanie uprawnień zawodowych. Koszty są pokrywane przez wniesienie opłaty za postępowanie kwalifikacyjne.

6. Wysokość opłaty za postępowanie kwalifikacyjne nie może być wyższa niż kwota przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w roku poprzedzającym przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”;”;

- 99) w art. 8 w pkt 9 w lit. b, w ust. 3a po wyrazach „dwa miesiące od dnia” dodaje się wyraz „wszczęcia”;

- 100) w art. 8 w pkt 11, w art. 193:
- a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „wymienionego w ust. 1”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „rejestrze, o którym mowa w ust. 1,” zastępuje się wyrazami „centralnym rejestrze”,
 - c) w ust. 5 po wyrazach „Wykreślenie z” dodaje się wyraz „centralnego”,
 - d) w ust. 6 po użytych dwukrotnie wyrazach „wpis do” dodaje się wyraz „centralnego”,
 - e) w ust. 9 po wyrazach „Wyciągi z” dodaje się wyraz „centralnego”,
 - f) w ust. 10 po wyrazach „zmiany w” dodaje się wyraz „centralnym”;
- 101) w art. 8 w pkt 11, w art. 193 w ust. 3:
- a) wyrazy „przepisach odrębnych” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394)”,
 - b) skreśla się wyrazy „poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej”;
- 102) w art. 8 w pkt 11, w art. 193 w ust. 4 skreśla się zdanie pierwsze;
- 103) w art. 8 w pkt 11, w art. 193 w ust. 8 wyrazy „kar dyscyplinarnych, o których” zastępuje się wyrazami „kary dyscyplinarnej, o której”;
- 104) w art. 8 w pkt 11, w art. 193 po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:
„8a. W razie zatarcia kary dyscyplinarnej informację o tej karze wykreśla się z centralnego rejestru.”;
- 105) w art. 8 w pkt 11, w art. 193 w ust. 10 skreśla się wyrazy „uzupełnienia i”;
- 106) w art. 8 w pkt 17 w lit. b, w pkt 1 wyrazy „dziennika praktyk” zastępuje się wyrazami „dziennika praktyki zawodowej”;
- 107) w art. 9 w pkt 5, w art. 19 w ust. 1 w pkt 2 w lit. b wyraz „dotyczącą” zastępuje się wyrazami „w zakresie”;

- 108) w art. 9 w pkt 5, w art. 20 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „przypadkach określonych w ustawie” zastępuje się wyrazami „przypadku, o którym mowa w art. 40 ust. 1”;
- 109) w art. 9 w pkt 5, w art. 20 w ust. 5 w części wspólnej wyrazy „stosowanych legitymacji, dokumentacji” zastępuje się wyrazami „prowadzonej dokumentacji, stosowanych legitymacji”;
- 110) w art. 9 w pkt 12, w art. 26 w ust. 3 w pkt 3 skreśla się wyrazy „ośmioklasową szkołę podstawową lub”;
- 111) w art. 9 w pkt 12:
- a) w art. 26 w ust. 4 wyrazy „odrębnych przepisów” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394)”;
 - b) w art. 27 w ust. 3 wyrazy „odrębnych przepisów” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej”;
- 112) w art. 9 w pkt 12, w art. 26 w ust. 7 w pkt 1 wyraz „kwalifikację” zastępuje się wyrazem „kwalifikacje”;
- 113) w art. 9 w pkt 12, w art. 26 w ust. 7:
- a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
 - „2a) świadectwo szkolenia zawodowego zakończonego złożeniem egzaminu na pierwszy stopień podoficerski, chorążego lub oficerski Służby Więziennej wraz ze świadectwem szkolenia specjalistycznego w zakresie specjalizacji ochronnej w Służbie Więziennej;”;
 - b) w pkt 3 po wyrazie „Granicznej” dodaje się wyrazy „, Służby Więziennej”;
- 114) w art. 9 w pkt 12, w art. 29 w ust. 2 w pkt 3 po wyrazie „zaświadczenie” dodaje się wyrazy „lub świadectwo”;

- 115) w art. 9 w pkt 12, w art. 29:
- a) w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) wykonując zadania pracownika ochrony fizycznej dopuścił się czynu zabronionego określonego w art. 70 § 2 lub art. 87 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, z późn. zm.).”,
 - b) w ust. 7 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) wykonując zadania pracownika zabezpieczenia technicznego dopuścił się czynu zabronionego określonego w art. 70 § 2 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń.”;
- 116) w art. 9 w pkt 12, w art. 29:
- a) w ust. 8 skreśla się wyrazy „, której może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności”,
 - b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:
 - „8a. Decyzja administracyjna, o której mowa w ust. 8, podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;
- 117) w art. 9 w pkt 12, w art. 32 w pkt 3 wyraz „i” zastępuje się wyrazem „lub”;
- 118) w art. 9 w pkt 12, w art. 33 w ust. 2 skreśla się wyrazy „na podstawie odrębnych przepisów”;
- 119) w art. 9 w pkt 12, w art. 34 w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „naukowo-badawcze” zastępuje się wyrazem „badawcze”;
- 120) w art. 9 skreśla się pkt 15 i 16;
- 121) w art. 9 w pkt 17, w art. 38b w ust. 2 i w art. 38c wyraz „indywidualny” zastępuje się wyrazami „będący osobą fizyczną”;
- 122) w art. 9 w pkt 17, w art. 38c po wyrazie „prokurenta” dodaje się wyrazy „lub pełnomocnika ustanowionego do kierowania działalnością określoną w koncesji”;

- 123) w art. 10 w pkt 3 w lit. b, w ust. 1b w pkt 4 skreśla się wyrazy „, z zastrzeżeniem art. 22a ust. 2”;
- 124) w art. 10 w pkt 4, w art. 22 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „i” zastępuje się wyrazem „lub”;
- 125) w art. 10 w pkt 7 w lit. b, w ust. 1b po użytym po raz pierwszy wyrazie „rejestru” dodaje się wyrazy „organizatorów szkoleń”;
- 126) w art. 10 w pkt 12, w art. 28 w ust. 2 wyrazy „odrębnych przepisów” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394)”;
- 127) w art. 10 w pkt 12, w art. 28 w ust. 4 wyrazy „podmiotów upoważnionych na podstawie odrębnych przepisów” zastępuje się wyrazami „funkcjonariuszy lub strażników służb uprawnionych do legitymowania osób w celu ustalenia posiadanych przez nie uprawnień”;
- 128) w art. 10 w pkt 13 w lit. b, w ust. 3 skreśla się wyrazy „i 1a”;
- 129) w art. 10 w pkt 17, w ust. 1 w pkt 7 po wyrazach „komisji egzaminacyjnych” dodaje się wyrazy „, a także nakład pracy członków komisji egzaminacyjnej oraz zakres ich obowiązków”;
- 130) w art. 11 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) w art. 7:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rewirem komorniczym jest obszar właściwości sądu rejonowego, przy którym działa komornik.”,
 - b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Jeżeli w obszarze właściwości nowo utworzonego sądu rejonowego nie ma siedziby kancelarii komorniczej, do czasu powołania komornika w tym rewirze, czynności egzekucyjne wykonują komornicy dotychczas właściwi.”,

- c) uchyla się ust. 2b,
- d) uchyla się ust. 4 i 5;”;

- 131) w art. 11 w pkt 5 w lit. c, w ust. 3 skreśla się wyrazy „aplikanta sądowo-prokuratorskiego,”;
- 132) w art. 11 w pkt 6, w art. 11 w ust. 4 skreśla się wyrazy „o powołanie na stanowisko komornika”;
- 133) w art. 11 w pkt 10, w art. 29b w ust. 6 wyrazy „i zadań na egzamin konkursowy sporządza” zastępuje się wyrazami „na egzamin konkursowy ustala”;
- 134) w art. 11 w pkt 10, w art. 29b w ust. 7 wyrazy „zgłoszone przez nich” zastępuje się wyrazem „sporządzone”;
- 135) w art. 11 w pkt 10, w art. 29b w ust. 12 po wyrazie „zadań” dodaje się wyrazy „wraz z opisami istotnych zagadnień”;
- 136) w art. 11 w pkt 10, w art. 29b w ust. 13 po wyrazie „zadań” dodaje się wyrazy „wraz z opisami istotnych zagadnień”;
- 137) w art. 11 w pkt 16:
 - a) w zdaniu wstępnym wyrazy „pkt 1” zastępuje się wyrazami „pkt 2”,
 - b) dotychczasowy pkt 1 oznacza się jako pkt 2;
- 138) w art. 11 w pkt 20, w art. 31d w ust. 1 wyraz „Egzaminatorzy” zastępuje się wyrazami „Członkowie komisji egzaminacyjnej”;

- 139) w art. 11 w pkt 20, w art. 31d w ust. 3 wyraz „dotyczące” zastępuje się wyrazem „dotyczących”;
- 140) w art. 11 w pkt 22 w lit. c, w ust. 12 wyrazy „, który miałby związek z wykonywaniem zadań członka komisji odwoławczej i rzutowałby” zastępuje się wyrazami „oraz to, czy ma on związek z wykonywaniem zadań członka komisji odwoławczej i rzutuje”;
- 141) w art. 11 w pkt 22 w lit. c, w ust. 14 w zdaniu drugim po wyrazach „stosuje się” dodaje się wyraz „odpowiednio”;
- 142) w art. 11 w pkt 23:
- a) w lit. b, w pkt 5:
- dotychczasowe tiret od pierwszego do czwartego oznacza się jako lit. a–d,
 - skreśla się wyrazy „, a także tryb jego wypłacania, uwzględniając nakład ich pracy i zakres obowiązków oraz mając na uwadze dokonanie wypłaty tego wynagrodzenia po złożeniu przez przewodniczącego protokołu z prac komisji egzaminacyjnej”;
- b) w lit. c:
- w zdaniu wstępnym wyrazy „pkt 6–8” zastępuje się wyrazami „pkt 6–9”;
 - przed pkt 6 dodaje się pkt ... w brzmieniu:
„...) tryb wypłacania wynagrodzenia przewodniczącego i członków komisji egzaminacyjnej, mając na uwadze dokonanie wypłaty tego wynagrodzenia po złożeniu przez przewodniczącego protokołu z prac komisji egzaminacyjnej;”;
- 143) w art. 14 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) w art. 37a uchyla się ust. 13.”;
- 144) w art. 15:
- a) w pkt 1, w art. 11a wyrazy „detektywów, o którym mowa w art. 40 ust. 1” zastępuje się wyrazami „osób, którym wydano licencje, zwany dalej „rejestrem detektywów””,

b) w pkt 5 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) w art. 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych prowadzi rejestr detektywów.”.”;

145) w art. 16 w pkt 1 w lit. c:

a) w zdaniu wstępnym wyrazy „ust. 3a i 3b” zastępuje się wyrazami „ust. 3a–3c”,

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Rada gminy liczącej powyżej 100 000 mieszkańców może wprowadzić, w drodze uchwały, obowiązek ukończenia szkolenia zakończonego egzaminem przed komisją egzaminacyjną, potwierdzającym znajomość topografii miejscowości oraz przepisów prawa miejscowego, przez przedsiębiorcę osobiście wykonującego przewozy lub kierowcę przez niego zatrudnionego.”,

c) po ust. 3a dodaje się ust. ... w brzmieniu:

„... Za przeprowadzenie szkolenia i egzaminu, o których mowa w ust. 3a, pobiera się opłatę.”,

d) w ust. 3b:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, rada gminy określi, w drodze uchwały:”,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wysokość opłat za szkolenie i egzamin, uwzględniając koszty szkolenia i egzaminowania oraz to, że łączna wysokość tych opłat nie może przekroczyć 20% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym przeprowadzenie szkolenia i egzaminu, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.).”;

- 146) w art. 16 w pkt 2 w lit. a w zdaniu wstępnym wyraz „średnikiem” zastępuje się wyrazem „przecinkiem”;
- 147) w art. 19, w ust. 1a po wyrazach „formy organizacyjne” dodaje się wyraz „zajęć”;
- 148) w art. 20 w pkt 1 skreśla się lit. a;
- 149) w art. 23 w pkt 5 w lit. b, ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister Sprawiedliwości może zawiesić osobie posiadającej licencję syndyka prawa wynikające z licencji, jeżeli przeciwko tej osobie jest prowadzone postępowanie o nieumyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego, postępowanie o nieumyślne przestępstwo skarbowe lub postępowanie o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego, w którym oskarżycielem jest podmiot, o którym mowa w art. 55 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, mając na uwadze charakter i wagę zarzucanego jej czynu oraz to, czy ma on związek z wykonaniem uprawnień wynikających z licencji syndyka i rzutuje na jakość i sposób wykonywania tych uprawnień.”;
- 150) w art. 24 w pkt 3, w pkt 5 wyraz „kursu” zastępuje się wyrazem „szkolenia”;
- 151) w art. 25 w pkt 1, w art. 41 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, o którym mowa w art. 46–50, lub określone w rozdziale XIX, XXIII, z wyjątkiem art. 192 i art. 193, rozdziale XXV i XXVI ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.).”;
- 152) w art. 26:
a) w pkt 1:
– w lit. b, w lit. a i b skreśla się wyrazy „liczony od dnia zakończenia okresu, o którym mowa w art. 91 ust. 1”,
– w lit. c, w pkt 3 skreśla się wyrazy „liczony od dnia zakończenia okresu, o którym mowa w art. 91 ust. 1,”;

- b) w pkt 2 w lit. a, w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „, liczony od dnia zakończenia okresu, o którym mowa w art. 91 ust. 1,”;
- c) w pkt 3, ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Okres posiadania uprawnień do kierowania pojazdami, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2 lit. b i pkt 3 oraz w art. 58 ust. 1 pkt 2, dla osób, które uzyskały uprawnienia do kierowania pojazdami po dniu 4 stycznia 2016 r., liczy się od dnia zakończenia okresu próbnego, o którym mowa w art. 91 ust. 1.”;
- 153) w art. 27, pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) uprawnienia trenera, instruktora sportu lub menedżera sportu, zwane dalej „dodatkowymi uprawnieniami w zakresie kultury fizycznej”.”;
- 154) w art. 28 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:
- „2. W przypadku osób, o których mowa w ust. 1 pkt 4, zachowują ważność legitymacje przewodnika górskiego i identyfikatory przewodnika górskiego wydane przed dniem 1 stycznia 2014 r. Ważność identyfikatora przewodnika górskiego kończy się z upływem 5 lat od dnia jego wydania.
3. Osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 5, mogą posługiwać się wydanymi im identyfikatorami przewodnika turystycznego, nie dłużej jednak niż do dnia upływu ich ważności.”;
- 155) w art. 28 w pkt 5 wyraz „i” zastępuje się wyrazem „lub”;
- 156) w art. 28 w pkt 7 skreśla się wyraz „zawodowy”;
- 157) w art. 29 skreśla się wyrazy „pkt 2”;
- 158) art. 30 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 30. 1. Do egzaminu adwokackiego oraz radcowskiego przeprowadzanego w latach 2014 i 2015 stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że:

- 1) do komisji przeprowadzających egzamin adwokacki stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) do komisji przeprowadzających egzamin radcowski stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 3) egzaminy te nie obejmują zadania polegającego na rozwiązaniu testu.

2. Do egzaminu notarialnego przeprowadzanego w latach 2013 i 2014 stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że egzamin ten nie obejmuje zadania polegającego na rozwiązaniu testu.

3. Do egzaminu konkursowego na aplikację komorniczą przeprowadzanego w roku 2013, a także do przeprowadzonego w tym roku egzaminu komorniczego oraz postępowania odwoławczego od uchwały o wyniku tego egzaminu stosuje się przepisy dotychczasowe.”;

159) w art. 33:

- a) w ust. 3 wyrazy „po dniu” zastępuje się wyrazami „od dnia”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisów art. 44 § 2a–2c ustawy zmienianej w art. 6 nie stosuje się do osób, które przed wejściem w życie niniejszej ustawy zostały powołane na stanowisko notariusza albo zostaną powołane na to stanowisko po wejściu w życie niniejszej ustawy, jeżeli przed powołaniem pracowały w charakterze asesora notarialnego przez okres co najmniej 2 lat.”;

160) w art. 36:

- a) w ust. 1 wyrazy „wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „1 stycznia 2014 r.”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku orzeczenia wobec pośrednika w obrocie nieruchomościami lub zarządcy nieruchomości kary dyscyplinarnej jej zatarcie następuje z dniem 1 stycznia 2014 r.”,

- c) skreśla się ust. 3 i 4;

161) w art. 37:

- a) skreśla się ust. 1,

b) w ust. 2 wyrazy „wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „1 stycznia 2014 r.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Postępowania kwalifikacyjne o nadanie licencji zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami lub w zakresie zarządzania nieruchomościami wszczęte i niezakończone do dnia 1 stycznia 2014 r. umarza się.”,

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, opłata za postępowanie kwalifikacyjne podlega zwrotowi.”;

162) w art. 38 wyrazy „wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „1 stycznia 2014 r.”;

163) w art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane osób, które w dniu 31 grudnia 2013 r. posiadały ważne licencje pracownika ochrony fizycznej lub zabezpieczenia technicznego, właściwy komendant wojewódzki Policji wpisuje na listy, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wydając w tym przedmiocie zaświadczenie. Do dnia 31 marca 2014 r. dokumentem potwierdzającym dokonanie wpisu na listy jest także ważna w dniu 31 grudnia 2013 r. licencja pracownika ochrony fizycznej lub zabezpieczenia technicznego.”;

164) w art. 39 w ust. 2 wyrazy „wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „1 stycznia 2014 r.”;

165) w art. 39 w ust. 2 skreśla się wyrazy „, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”;

166) w art. 39 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wymóg ukończenia gimnazjum, o którym mowa w art. 26 ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 9, spełniają też osoby, które ukończyły siedmioklasową albo ośmioklasową szkołę podstawową.”;

167) w art. 39 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Postępowania w sprawie wydania, odmowy wydania, zawieszenia lub cofnięcia licencji pracownika ochrony fizycznej lub licencji pracownika zabezpieczenia technicznego wszczęte i niezakończone do dnia 1 stycznia 2014 r. umarza się.”;

168) w art. 40:

a) w pkt 1, 2 i 3 wyrazy „wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „1 stycznia 2014 r.”,

b) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Postępowania w sprawie nadania, odmowy nadania, zawieszenia, przywrócenia lub cofnięcia uprawnień przewodnikom miejskim, przewodnikom terenowym lub pilotom wycieczek wszczęte i niezakończone do dnia 1 stycznia 2014 r. umarza się.

3. W przypadku nieprzeprowadzenia egzaminu sprawdzającego kwalifikacje osób ubiegających się o uprawnienia przewodnika miejskiego, przewodnika terenowego lub pilota wycieczek przed dniem 1 stycznia 2014 r., opłata z tego tytułu podlega zwrotowi.”;

169) w art. 41 wyrazy „wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „1 stycznia 2014 r.” oraz wyrazy „wejścia w życie ustawy” zastępuje się wyrazami „1 stycznia 2014 r.”;

170) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. Ewidencje uprawnień przewodników górskich prowadzone na podstawie dotychczasowych przepisów stają się ewidencjami uprawnień przewodników górskich, o których mowa w art. 28 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”;

171) w art. 49:

a) w ust. 1 skreśla się użyte dwukrotnie wyrazy „art. 191 ust. 8, art. 196 ust. 3 oraz art. 197 ustawy zmienianej w art. 8,”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dotychczasowe akty wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zawartych w art. 191 ust. 8, art. 196 ust. 3 i art. 197 ustawy zmienianej w art. 8 oraz w art. 21 ust. 4 i art. 34 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 191 ust. 8, art. 196 ust. 3 i art. 197 ustawy zmienianej w art. 8 oraz art. 34 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 1 lipca 2014 r.”;

172) w art. 50 po wyrazach „art. 15” dodaje się wyrazy „, art. 16”;

173) w art. 50 wyrazy „art. 36, art. 37, art. 39, art. 41 i art. 42” zastępuje się wyrazami „art. 28 ust. 1 pkt 4 i 5 oraz ust. 2 i 3, art. 36–42 oraz art. 49 ust. 3”.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 16 maja 2013 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów i uchwalił do niej 173 poprawki.

Przyjmując **poprawki nr 1 i 22** Senat dał wyraz przekonaniu, że charakter czynności dokonywanych przez komorników istotnie różni się od tych, jakich dokonują adwokaci i radcowie prawni. W przypadku komorników znacznie węższy jest także zakres stosowanych przepisów, co nade wszystko wyraźnie widać w porównaniu z dziedzinami prawa, w zakresie których pomoc prawną świadczą osoby wykonujące zawód adwokata. Co więcej – trudno znaleźć jakąkolwiek łączność między doświadczeniem zawodowym zdobywanym na stanowisku komornika a tym, jakim po upływie analogicznego czasu dysponują radcowie i starsi radcowie Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa, tj. osoby, które wykonują m.in. czynności związane z zastępstwem procesowym Skarbu Państwa przed sądami i trybunałami, w tym zwłaszcza przed Sądem Najwyższym. Stąd też objęcie tych osób jedną przesłanką budzi duże zastrzeżenia. Jednocześnie Senat uznał, że umożliwienie osobom, które złożyły egzamin komorniczy przystąpienia do egzaminu adwokackiego lub radcowskiego na takich samych zasadach, jak osobom, które uzyskały pozytywne wyniki ze znacznie szerszych pod względem zakresowym egzaminów sędziowskiego i prokuratorskiego, jest rozwiązaniem zbyt daleko idącym. W ocenie Senatu, wskazane jest zatem wprowadzenie w tym miejscu wymogu wykazania się doświadczeniem zawodowym. Mając jednakże na uwadze jeden z celów ustawy, jakim jest rozszerzenie dostępnych opcji rozwoju i awansu zawodowego w zawodach prawniczych, proponuje się, aby w ramach omawianej przesłanki wymagany był zaledwie roczny okres wykonywania zawodu komornika.

Poprawki nr 2, 23 i 131 uwzględniają okoliczność, że stanowiska aplikantów sądowo-prokuratorskich, przewidziane ustawą z dnia 29 marca 2007 r. o zmianie ustawy o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz niektórych innych ustaw, w praktyce nigdy nie zostały utworzone. W konsekwencji uchwalenia ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury doszło bowiem do zmiany modelu przygotowania do zawodu sędziego oraz prokuratora. Ta ostatnia ustawa przywróciła zarazem podział na dwie odrębne aplikacje – sędziowską oraz prokuratorską, a ponadto odmiennie niż wcześniej ukształtowała status aplikantów szkolonych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.

Dążąc do zachowania wewnętrznej spójności regulacji zawartych w nowelizowanej ustawie – Prawo o adwokaturze, ustawie o radcach prawnych, ustawie – Prawo o notariacie oraz ustawie o komornikach sądowych i egzekucji, Senat przyjął **poprawki nr 3, 5, 9** (lit. b), **21, 24, 29** (lit. b), **31, 72, 75, 135 i 136**. Według Senatu konieczne jest zachowanie konsekwencji, jeżeli chodzi o katalogi spółek, w jakich adwokaci i radcowie prawni mogą wykonywać zawód. Poza tym należy też mieć na względzie to, że zadania na prawnicze egzaminy zawodowe są przygotowywane i drukowane, a następnie – przechowywane i przekazywane odpowiednim komisjom wraz z opisami istotnych zagadnień. Okoliczność ta powinna niewątpliwie zostać uwzględniona również w przepisach upoważniających Ministra Sprawiedliwości do wydania aktu wykonawczego precyzującego tryb i sposób udzielania zamówień, o których mowa odpowiednio w art. 77a ust. 11 ustawy – Prawo o adwokaturze, art. 36 ust. 11 ustawy o radcach prawnych, art. 74 § 17 ustawy – Prawo o notariacie oraz art. 29b ust. 12 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Co się tyczy zaś poprawek nr 5 i 21, to za niewystarczające należało uznać wprowadzenie wymogu przedłożenia dokumentu potwierdzającego uzyskanie pozytywnego wyniku z egzaminu notarialnego, skoro przepisy art. 66 ust. 1 pkt 4 ustawy – Prawo o adwokaturze i art. 25 ust. 1 pkt 4 ustawy o radcach prawnych mówią także o egzaminie sędziowskim oraz prokuratorskim. Niezależnie od tego wypada nadmienić, że na kształt poprawki nr 21 rzutował dodatkowo fakt nieprawidłowego połączenia w art. 24 ust. 2a zmienianej ustawy regulacji odnoszących się do osób spełniających warunki z art. 25 ust. 2 (por. art. 24 ust. 2 i wprowadzenie do wyliczenia w powołanym art. 24 ust. 2a), z postanowieniami dotyczącymi osób, o których mowa w art. 25 ust. 1.

Zdaniem Senatu, skrócenie okresu doświadczenia zawodowego wymaganego od osób, które chcą przystąpić do egzaminów adwokackiego lub radcowskiego musi być dokonane ze świadomością tego, że nadal podstawową ścieżką prowadzącą do uzyskania uprawnień adwokata oraz radcy prawnego pozostaje odbycie stosowanej aplikacji. Nie można zatem zrównać wspomnianego wyżej okresu z czasem trwania aplikacji adwokackiej i radcowskiej, gdyż tego typu zabieg wywołałby wątpliwości odnośnie do potrzeby dalszego utrzymywania szkoleń prowadzonych przez samorządy. Ta uwaga jest jeszcze bardziej adekwatna w stosunku do rozwiązań wprowadzanych w ustawie – Prawo o notariacie, jako że z jednej strony ustawa umożliwia przystąpienie do egzaminu notarialnego osobom legitymującym się co najmniej 3-letnim stażem na określonych stanowiskach, z drugiej zaś wydłuża czas trwania aplikacji do 3 lat i 6 miesięcy. Racjonalność tych ostatnich postanowień staje się tym bardziej wątpliwa, jeżeli weźmie się pod uwagę specyfikę zawodu notariusza oraz konieczność

zapewnienia bezpieczeństwa obrotu. Dlatego też Senat proponuje, by okresy doświadczenia zawodowego, wymagane jako jedna z przesłanek warunkujących możliwość przystąpienia do wymienionych egzaminów zawodowych, wynosiły co najmniej 4 lata (**poprawki nr 4, 25 i 55**). Co oczywiste, modyfikacja brzmienia przepisów w tym zakresie musi znaleźć wyraz w tych jednostkach redakcyjnych, które regulują kwestię dokumentów przedkładanych komisjom egzaminacyjnym (**poprawki nr 14, 34 oraz 77**).

Poprawki nr 6 i 26 eliminują zmiany z art. 2 pkt 3 lit. b i c oraz art. 3 pkt 3. Zdaniem Senatu, kolegialny charakter organów, jakimi są okręgowe rady adwokackie oraz rady okręgowych izb radców prawnych, jak również waga, jaką zarówno dla danego samorządu zawodowego, jak i dla zainteresowanej osoby ma dokonanie wpisu na listę adwokatów czy też radców prawnych, przemawiają przeciwko skracaniu do 14 dni terminu wyznaczonego na podjęcie uchwały w tej sprawie. Przewidziany aktualnie obowiązującymi przepisami termin 30 dni nie może być przy tym uznany za termin zbyt długi, w szczególności jeżeli zważyć, że zajęcie stanowiska w przedmiocie wniosku o wpis na odpowiednią listę musi być poprzedzone wnikliwą analizą dokumentów, która to powinna prowadzić do udzielania odpowiedzi na pytanie, czy wnioskodawca spełnia wszystkie prawem przewidziane przesłanki, w tym czy jest nieskazitelnego charakteru i swym dotychczasowym zachowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu adwokata (art. 65 pkt 1 ustawy – Prawo o advokaturze) bądź radcy prawnego (art. 24 ust. 1 pkt 5 ustawy o radcach prawnych).

Za zasadnością wprowadzenia poprawek **nr 7, 27 i 69** przemawia fakt, iż przepisy, których dotyczą nie niosą żadnej nowości normatywnej (np. ust. 1a dodawany w art. 75i ustawy – Prawo o advokaturze powtarza postanowienia z art. 75i ust. 1, a mianowicie: że mogą być jedynie trzy propozycje odpowiedzi, z których kandydat winien wybrać tylko jedną i zaznaczyć ją na karcie odpowiedzi). Ponadto, wprowadzenie do ustawy uregulowania przesadzającego, że wybór odpowiedzi dokonywany jest przez „zakreślenie”, a do tego, że chodzi o odpowiedź „A albo B, albo C” wywołuje wątpliwości z punktu widzenia właściwego rozgraniczenia materii ustawowej od tej, która może być przedmiotem regulacji na poziomie rozporządzenia.

Ze względu na to, że jedną z intencji deklarowanych w uzasadnieniu projektu ustawy była kompleksowa regulacja statusu aplikantów adwokackich i radcowskich Senat proponuje uzupełnienie regulacji odnoszących się do tej problematyki (por. lit. a poprawki nr 28). W opinii Senatu celowe jest też przedłużenie okresu, w jakim aplikanci adwokaccy oraz

radcowscy zachowują możliwość zastępowania adwokatów lub radców prawnych, mimo ukończenia aplikacji, albowiem okres 6 miesięcy, wskazany w art. 2 pkt 9, art. 77 ust. 1 oraz w art. 3 pkt 9 lit. a, ust. 1 może okazać się zbyt krótki chociażby na rozpatrzenie odwołania aplikanta od uchwały o negatywnym wyniku egzaminu zawodowego i dopełnienie wszelkich formalności związanych z ewentualnym wpisem na odpowiednią listę. W pełni zasadne jest oprócz tego dookreślenie czynności procesowych, których może samodzielnie dokonywać aplikant adwokacki, ponieważ regulacja tego rodzaju odnośnie do aplikantów radcowskich zamieszczona została już w ustawie o radcach prawnych (art. 35¹ ust. 4). Podobnie ma się rzecz z zastępstwem wykonywanym w przypadku świadczenia pomocy prawnej z urzędu (art. 35¹ ust. 3, nowelizowany zresztą na mocy art. 3 pkt 9 lit. c ustawy). Przedstawionym postulatom czynią zadość **poprawki nr 8 oraz 28**.

Z powyższymi poprawkami wiążą się ściśle te, które zostały oznaczone **nr 20 i 40**. Przywołane poprawki uwzględniają bowiem konsekwencje wydłużenia okresu, w którym aplikanci zachowują uprawnienia do zastępowania adwokatów tudzież radców prawnych. Dodatkowo poprawki te usuwają przesłankę wykreślenia z listy aplikantów adwokackich albo radcowskich objętą odpowiednio art. 2 pkt 17, pkt 4 i art. 3 pkt 16, pkt 4, gdyż ich utrzymanie mogłoby prowadzić do sytuacji, w której osoba będąca aplikantem, która zdecydowała się wcześniej przystąpić do egzaminu zawodowego z racji posiadanego doświadczenia (a więc przykładowo: na podstawie art. 66 ust. 2 pkt 3 ustawy – Prawo o adwokaturze) i uzyskała wynik negatywny, nie byłaby w stanie dokończyć szkolenia aplikacyjnego.

Poprawki nr 9 (lit. a), 12, 15, 19, 29 (lit. a), 32, 35, 39, 41, 53, 54, 58, 59, 60, 65, 73, 79, 80, 81, 82, 103, 107, 109, 112, 117, 124, 132, 134, 139, 140, 147, 149, 155 i 156 mają charakter redakcyjny.

Poprawki nr 10, 30 i 74 zmierzają do wyeliminowania nieadekwatnego kryterium, jakie znalazło się w wytycznych dotyczących treści aktów wykonawczych ustalających wysokość wynagrodzenia przewodniczącego oraz członków zespołów powoływanych do przygotowania zadań na egzamin adwokacki, radcowski i notarialny. Natomiast **poprawki nr 13 i 33** uwzględniają okoliczność, że przepisy, do których się odsyła, mogą być stosowane wprost (a nie „odpowiednio”), podczas gdy za zgłoszeniem **poprawki nr 141** przemawiała przeciwna konstatacja.

W opinii Senatu zastrzeżenie w przepisach odnoszących się do pierwszej części egzaminu adwokackiego oraz radcowskiego możliwości przygotowania zadania polegającego na

sporządzeniu skargi konstytucyjnej nie może być uznane za prawidłowe. Z przedmiotowych przepisów wynika, że wspomniana część pierwsza ma obejmować zagadnienia z zakresu prawa karnego. Tym samym ustawodawcy można zarzucić niekonsekwencję, albowiem skargę konstytucyjną (a ściślej: pismo obejmujące ten środek) sporządza się mając na względzie m.in. wymogi formalne stawiane pismom procesowym w Kodeksie postępowania cywilnego (zob. art. 20 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym). Co więcej: przygotowanie skargi konstytucyjnej wymaga wiedzy z dziedziny prawa konstytucyjnego, a nie li tylko karnego (materialnego bądź procesowego) jako tej gałęzi prawa, w ramach której mogą funkcjonować normy prawne wywołujące wątpliwości natury konstytucyjnej. Nade wszystko zaś niezbędna jest znajomość wzorców konstytucyjnych oraz dorobku orzeczniczego sądu konstytucyjnego. Wobec tego pozostaje stwierdzić, że opisywane zadanie wykracza poza zakres tematyczny części pierwszej egzaminu adwokackiego i radcowskiego (to samo zresztą trzeba powiedzieć również o pozostałych częściach). Stąd też Senat proponuje korektę brzmienia art. 2 pkt 14 lit. c, ust. 5 oraz art. 3 pkt 13 lit. c, ust 5 – **poprawki nr 16 i 36**.

Kolejne poprawki, tj. **nr 17 i 18**, a ponadto **nr 37, 38, 78 i 138** służą zachowaniu spójności terminologicznej nowelizowanych ustaw.

Poprawki nr 42, 43, 91 i 106 uwzględniają sposób sformułowania podobnych przepisów w innych aktach prawnych oraz ujednolicają terminologię ustawy w zakresie posługiwania się pojęciem „dziennik praktyki zawodowej”. Proponując te poprawki Senat miał na uwadze m.in. nowelizowany art. 41 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Przyjmując **poprawkę nr 44** uznano za konieczne określenie w dodawanym do ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne art. 44b maksymalnej wysokości opłaty za wydanie dziennika praktyki zawodowej (analogicznie jak to uczyniono w dodawanym do ustawy o gospodarce nieruchomościami art. 177 ust. 1a). W związku z tym, że wysokość przeciętnego wynagrodzenia to ok. 3300 zł oraz uwzględniając rzeczywiste koszty związane z wydaniem dziennika praktyki zawodowej przyjęto, że opłata nie powinna być wyższa niż 3% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. W konsekwencji uchwalono również **poprawkę nr 92**. Zdaniem Senatu, określony w dodawanym art. 177 ust. 1a limit opłaty jest zbyt niski.

Poprawka nr 45 przesądza jednoznacznie, iż celem ustawodawcy jest wprowadzenie zasady: jeden wniosek – jeden zakres uprawnień. Przepis w brzmieniu uchwalonym przez

Sejm można bowiem interpretować jako wprowadzenie zasady: jedna osoba – uprawnienia tylko w jednym zakresie.

Poprawki nr 46, 123, 128, 141 i 146 mają charakter techniczno-legislacyjny. Z kolei **poprawki nr 47, 89, 93, 101, 111 i 126** formułują odesłania zewnętrzne zgodnie z Zasadami techniki prawodawczej (§ 156).

W myśl poglądów Trybunału Konstytucyjnego oraz doktryny formułując przepisy o charakterze obligacyjnym nie należy posługiwać się czasownikiem modalnym „powinien”. Rodzić on może bowiem wątpliwości interpretacyjne.¹⁾ Mając to na względzie uchwalono **poprawkę nr 48**.

Poprawki nr 49 i 105 uwzględniają, iż uzupełnienie jest zmianą.

W związku z dodawaniem do ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne art. 45h pkt 1 lit. c nasuwało się pytanie, co należy rozumieć przez „organizację działania komisji kwalifikacyjnej”? Czy wolą ustawodawcy jest, aby rozporządzenie określało wyłącznie organizację komisji albo sposób jej działania, czy też zarówno organizację, jak i sposób jej działania? W **poprawce nr 50** przyjęto, iż w rozporządzeniu mają być uregulowane zarówno organizacja samej komisji, jak i sposób jej działania.

Mając na uwadze, iż przepisy art. 70 § 2 i art. 87 § 1 Kodeksu wykroczeń nie formułują obowiązków, ale określają czyny zabronione przyjęto **poprawki nr 51 i 115**. Różnica w sposobie sformułowania przepisów w ustawie o Straży Granicznej i ustawie o ochronie osób i mienia, wynika stąd, że art. 10 ust. 3 ustawy o Straży Granicznej będzie stosowany bez względu na to, czy osoba zostanie skazana za popełnienie czynu określonego w art. 70 § 2 i art. 87 § 1 Kodeksu wykroczeń, czy też nie.

W odniesieniu do art. 6 pkt 2 oraz art. 11 pkt 16 przyjęto poprawki korygujące błędne polecenia nowelizacyjne (odpowiednio **poprawki nr 52 i 137**). Z kolei celem **poprawki nr 56** jest korekta odesłania zawartego w art. 6 pkt 4 lit. c, § 3, natomiast istota propozycji objętych poprawkami nr 57 i 76 sprowadza się do uwzględnienia na gruncie odpowiednich przepisów odsyłających zmiany w postaci dodania w art. 12 ustawy – Prawo o notariacie paragrafu 2a. Podobny charakter ma **poprawka nr 68**, z tym że w tym przypadku niezbędne jest dokonanie modyfikacji pierwszego z terminów wskazanych w art. 71a § 3 ustawy –

¹⁾ Zob. Dobre praktyki legislacyjne – http://rci.gov.pl/index.php?option=com_wrapper&view=wrapper&Itemid=130

Prawo o notariacie w związku z nadaniem nowego brzmienia art. 71a § 1 powołanej ustawy (kwestia skrócenia terminu wyznaczonego na podjęcie przez radę izby notarialnej uchwały w przedmiocie wpisu na listę aplikantów notarialnych). Do omawianej grupy poprawek można także zaliczyć **poprawkę nr 71**, albowiem jej celem jest jedynie uwzględnienie faktu uchylenia § 13, do którego odsyła się w art. 74 § 6 zmienianej ustawy (art. 6 pkt 23).

Kierując się wspomnianą już koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa obrotu, w **poprawkach nr 61 i 62** Senat proponuje, by czynności, których będzie mógł dokonywać zastępca notarialny, zastępujący notariusza w okolicznościach przewidzianych w zmienianych art. 21 § 2 i art. 22 ustawy – Prawo o notariacie (nieobecność notariusza wynika „z nieprzewidzianych przyczyn” albo zawieszenie notariusza), ograniczone były wyłącznie do tych, które związane są z uprzednio dokonanyymi czynnościami notarialnymi, a zatem sporządzania wypisów, odpisów i wyciągów dokumentów (por. art. 79 pkt 7 zmienianej ustawy) oraz wydawania depozytów (art. 79 pkt 6).

W przepisie art. 22a § 2 (art. 6 pkt 8 ustawy) posłużono się sformułowaniem „w formie pisemnej pod rygorem nieważności”. Wyrażenie to jest tożsame z nazwą stosowaną na określenie jednej z form, w jakiej mogą być dokonywane czynności prawne (zob. art. 73 § 1 Kodeksu cywilnego). Udzielenie upoważnienia aplikantowi notarialnemu do wykonywania pewnych czynności notarialnych nie stanowi z pewnością czynności prawnej w rozumieniu przepisów prawa cywilnego, a więc nie powinno się w tym zakresie stosować terminu mającego już ustalone znaczenie. Dlatego też Senat zdecydował się na przyjęcie **poprawki nr 63**.

Poprawka nr 64 ma na celu nadanie przepisowi art. 37 ustawy – Prawo o notariacie takiego brzmienia, by prawidłowo wyrażał on intencję polegającą na wyposażeniu Ministra Sprawiedliwości, Krajowej Rady Notarialnej oraz prezesów sądów apelacyjnych w wiedzę m.in. co do nazwisk osób skreślonych z listy zastępców notarialnych w ciągu danego roku, a nie w okresie od 1 stycznia do 31 marca.

Istota **poprawki nr 66** sprowadza się do ograniczenia obowiązku przystąpienia do kolokwium przeprowadzanego w trakcie aplikacji notarialnej. Z uwagi na to, że kolokwium takie ma sprawdzać umiejętności w zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 79 pkt 2, 4, 7 i 8, a więc tych, do wykonywania których notariusz może upoważnić aplikanta, Senat proponuje, żeby ów sprawdzian dotyczył konsekwentnie tylko osób, które będą mogły i zarazem zechcą skorzystać ze wspomnianego upoważnienia.

Poprawki nr 67 i 83 korygują odesłania, które są nieprawidłowe z punktu widzenia Zasad techniki prawodawczej, ponieważ naruszają zakaz z § 157, natomiast propozycja rezygnacji z odesłania zawartego w art. 6 pkt 21, art. 72 § 2 wiąże się z tym, że przy stosowanej w tym miejscu konstrukcji przepisów (kolejne paragrafy pozostające w związku merytorycznym) odesłanie to jest po prostu zbędne – **poprawka nr 70**. Za nieprawidłowe należy też uznać odesłanie z art. 76 § 5 (art. 6 pkt 29 ustawy), jako że w § 1 wymienionego artykułu nie ma w ogóle mowy o „uprawnieniu”. W konsekwencji zatem w **poprawce nr 85** proponuje się zastąpienie go sformułowaniem użytym w art. 76 § 6.

Jeżeli chodzi o **poprawkę** oznaczoną **nr 84**, to zmierza ona do uporządkowania sekwencji czynności wskazanych w art. 76 § 3, zwłaszcza że w myśl art. 76 § 1 zastępcą notarialnym jest osoba, która – po pierwsze – uzyskała pozytywny wynik z egzaminu notarialnego, po drugie zaś – złożyła ślubowanie. Wobec tego złożenie ślubowania powinno niewątpliwie wyprzedzać samo umieszczenie określonej osoby w wykazie zastępców notarialnych.

Celem **poprawki nr 86** jest uwzględnienie instytucji zastępcy notarialnego w treści przepisów odnoszących się do informacji zamieszczanych w akcie notarialnym oraz akcie poświadczenia dziedziczenia, jak również w rejestrze aktów poświadczenia dziedziczenia. W obecnym brzmieniu art. 92 § 1 pkt 3, art. 95f § 1 pkt 2 oraz art. 95h § 2 pkt 4 ustawy – Prawo o notariacie odwołują się „zastępcy notariusza”, a więc do odmiennej kategorii niż ta, którą wprowadza ustawa.

Zgodnie z definicją zawartą w nowelizowanym art. 4 pkt 14 ustawy o gospodarce nieruchomościami, „standardami zawodowymi” są reguły postępowania przy wykonywaniu zawodu, ustalone zgodnie z przepisami prawa. Można mieć wątpliwość, o co tak naprawdę w tej definicji chodzi. Czy o to, że standardy mają uwzględniać przepisy i być z nimi zgodne? Czy też o to, że standardy są ustalane w trybie wynikającym z ustawy? To, że standardy muszą być zgodne z prawem jest oczywiste i o tym informować nie należy. Zdaniem Senatu, ustawodawca powinien przesądzić w definicji, iż ze standardami będziemy mieli do czynienia jedynie wówczas, gdy zostaną one przyjęte w odpowiednim trybie. Tryb ten określa ustawa. Mając powyższe na względzie oraz dążąc do precyzyjnego formułowania definicji uchwalono **poprawkę nr 87**.

W związku z tym, iż określenie, że stowarzyszenie tworzy się na podstawie przepisów o stowarzyszeniach (autorom zapewne chodziło o ustawę z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach) nie ma żadnej wartości normatywnej (jest to wyłącznie sformułowana

w sposób nieprecyzyjny informacja; naruszono § 11 i § 156 Zasad techniki prawodawczej) uchwalono **poprawkę nr 88**.

Po analizie znowelizowanego art. 175 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami nasuwało się pytanie o celowość zdania drugiego w tym ustępie. Oczywiście jest, że przedsiębiorca, który wykonuje umowę przez swoich pracowników odpowiada za ich działania. Nie budzi również wątpliwości, iż obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem umowy, któremu podlegać będzie przedsiębiorca zatrudniający rzeczoznawcę majątkowego, chronić będzie strony umowy również w związku ze szkodą wyrządzoną działaniem pracownika. Mając to na względzie należy skreślić zdanie drugie w art. 174 ust. 4 (**poprawka nr 90**).

Poprawka nr 94 doprecyzowuje zakres studiów wyższych, których ukończenie będzie równoznaczne ze zwolnieniem z obowiązku ukończenia studiów podyplomowych. W związku z wątpliwościami interpretacyjnymi dotyczącymi odpowiedniego określenia efektów kształcenia na studiach kierunkowych, zasadne jest odniesienie się do minimalnych wymagań programowych dla studiów podyplomowych w zakresie wyceny nieruchomości.

W związku z wątpliwościami co do przyjętego przez Sejm przepisu art. 177 ust. 2b ustawy o gospodarce nieruchomościami, które związane są z nieokreśleniem w tym przepisie charakteru praktyki w zakresie wyceny nieruchomości, Senat w **poprawce nr 95** proponuje jednoznaczne określenie wymiaru praktyki objętej programem studiów. Poprawką tą eliminuje się również budzące wątpliwości rozwiązanie umożliwiające zaliczanie egzaminu na podstawie dyplomu ukończenia studiów wyższych na kierunku obejmującym wiedzę i umiejętności dotyczące wyceny nieruchomości.

Analizując katalog przesłanek pozbawienia rzeczownika majątkowego uprawnień zawodowych oraz przepisy dotyczące rejestru rzeczoznawców majątkowych należy stwierdzić, iż w przypadkach, o których mowa w art. 178 ust. 3, utrata uprawnień zawodowych następuje z mocy prawa, natomiast wykreślenie z rejestru dokonywane jest z urzędu (zob. 193 ust. 5 w nowym brzmieniu). Przepis art. 178 ust. 5 stanowi natomiast, iż pozbawienie uprawnień zawodowych następuje z urzędu. Mając to na uwadze proponuje się przyjęcie **poprawki nr 96**.

Poprawka nr 97 zmierza do utrzymania w systemie prawnym przepisów dotyczących obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej osób zajmujących się pośrednictwem w obrocie nieruchomościami lub zarządzaniem nieruchomościami, przepisów

przewidujących formę pisemną pod rygorem nieważności umów pośrednictwa i umów o zarządzenie nieruchomością, a także przepisu nakładającego na podmiot zarządzający nieruchomością obowiązek przekazywania organom wykonawczym gminy danych dotyczących czynszów lokali mieszkalnych. Zdaniem Senatu jest to konieczne z punktu widzenia ochrony uczestników obrotu gospodarczego, a przede wszystkim osób korzystających z pomocy pośrednika lub zarządcy nieruchomości. Ponadto uchylenie art. 186a ustawy o gospodarce nieruchomościami skutkowałoby niemożnością realizowania postanowień art. 4a ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego.

W związku z wyeliminowaniem z ustawy o gospodarce nieruchomościami przepisów dotyczących pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomościami należy konsekwentnie wyeliminować z tej ustawy wszelkie odesłania do uchylonych przepisów. Dokonując zmiany art. 191 ust. 6 uwzględniono art. 74 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami (**poprawka nr 98**).

Mając na względzie konieczność precyzyjnego określenia terminu rozpatrzenia wniosku o nadanie uprawnień zawodowych rzeczoznawcy majątkowemu uchwalono **poprawkę nr 99**.

Dążąc do zapewnienia konsekwencji terminologicznej w obrębie art. 193, proponuje się ujednolicenie sposobu, w jaki ustawodawca określa centralny rejestr rzeczoznawców majątkowych (**poprawka nr 100**).

Uwzględniając, iż pierwsze zdanie w art. 193 ust. 4 stanowi powtórzenie ust. 1 tego artykułu, zdanie to należy skreślić (**poprawka nr 102**).

W związku z tym, iż ustawodawca przewidział w odniesieniu do kar dyscyplinarnych, którym mogą podlegać rzeczoznawcy majątkowi, instytucję zatarcia kary, uznano za konieczne dodanie do ustawy o gospodarce nieruchomościami przepisu, który będzie skutkował wykreśleniem z urzędu z centralnego rejestru wpisu o tej karze, w przypadku jej zatarcia (**poprawka nr 104**).

Przepis art. 20 ust. 1 pkt 2 o ochronie osób i mienia (po nowelizacji) przewiduje, iż przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie ochrony osób i mienia musi zapewnić noszenie przez pracowników odpowiedniego ubioru w przypadkach określonych w ustawie. W związku z tym nasuwało się pytanie, do jakich przypadków należy odnieść tę

regulację? Ponieważ przepis ten znajdzie zastosowanie wyłącznie w przypadku, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy, Senat uchwalił **poprawkę nr 108**.

Znowelizowany art. 26 ust. 3 pkt 3 ustawy o ochronie osób i mienia wskazuje, że na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej może być wpisana osoba, która ukończyła co najmniej ośmioklasową szkołę podstawową lub gimnazjum. Polski system oświaty przewidywał ośmioklasową szkołę podstawową w latach 1967–1999, z gimnazjami mieliśmy zaś do czynienia do 1948 r. i od 1999 r. Mając to na względzie nasuwało się pytanie, dlaczego z kręgu osób, które mogą być wpisane na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej ustawodawca wyłącza osoby, które ukończyły siedmioklasową szkołę podstawową? Może to rodzić wątpliwość co do zgodności przepisu z konstytucyjną zasadą równości (art. 32 Konstytucji). Możliwa jest bowiem sytuacja, w której osoba nie zostanie wpisana na listę tylko dlatego, że nie skończyła ośmioklasowej szkoły podstawowej lub gimnazjum, mimo że tych szkół system oświaty w czasach jej edukacji nie przewidywał. Trudno to uznać również za okoliczność uzasadniającą ustawowe ograniczenie wolności wyboru i wykonywania zawodu (art. 65 Konstytucji). Skoro ustawodawca uznał za wystarczające wykształcenie podstawowe według standardów obowiązujących w latach 1967–1999 r. to za takie należałoby uznać również wykształcenie podstawowe siedmioklasowe. Jest to o tyle istotne, że ustawodawca nie wprowadził limitu wieku w odniesieniu do osób, które mogą ubiegać się o wpis na listę kwalifikowanych pracowników ochrony. Nie można z góry zakładać, iż dzisiejszy 60-latek nie posiada zdolności fizycznej i psychicznej do wykonywania czynności, o których mowa w art. 26. Ponadto zastrzeżenie budzi fakt, iż ustawodawca formułując przepis merytoryczny, który nie ma czasowo ograniczonego zakresu obowiązywania, opiera się w nim na instytucji, której nie przewiduje aktualny system prawny (ośmioklasowa szkoła podstawowa). Oczywiście jest, że przepis ten po pewnym czasie stanie się częściowo nieaktualny. Mając powyższe na względzie Senat uchwalił poprawki nr **110 i 166**.

Przyjmując **poprawkę nr 113**, Senat wyszedł naprzeciw oczekiwaniom aktualnych i byłych funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz propozycji Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa. W Służbie Więziennej potwierdzeniem posiadania przygotowania teoretycznego i praktycznego w zakresie wyszkolenia strzeleckiego, samoobrony, technik interwencyjnych oraz znajomości przepisów związanych z wykonywaniem ochrony osób i mienia jest świadectwo szkolenia

zawodowego zakończonego złożeniem egzaminu na pierwszy stopień podoficerski, chorążego lub oficerski Służby Więziennej wraz ze świadectwem szkolenia specjalistycznego w zakresie specjalizacji ochronnej w Służbie Więziennej.

W związku z tym, że dokumentami potwierdzającymi przygotowanie teoretyczne i praktyczne będą nie tylko zaświadczenia, ale i świadectwa (znowelizowany art. 26 ust. 7 pkt 6 ustawy o ochronie osób i mienia) proponuje się przyjęcie **poprawki nr 114**.

Z uwagi na to, że wolą ustawodawcy jest, aby decyzje o skreśleniu pracownika ochrony z listy kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej lub listy kwalifikowanych pracowników zabezpieczenia technicznego podlegały natychmiastowemu wykonaniu z mocy ustawy, konieczne było przyjęcie **poprawki nr 116**.

Oczywiste jest, że organ rentowy wydaje orzeczenia o inwalidztwie lub niezdolności na podstawie przepisów i w związku z tym, nie ma potrzeby, aby o tym informować w ustawie (**poprawka nr 118**). Ponadto odesłanie do bliżej nieokreślonych przepisów narusza § 156 Zasad techniki prawodawczej.

Ponieważ w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, instytuty naukowo-badawcze zastały przekształcone w instytuty badawcze, konieczna jest **poprawka nr 119**.

W związku z tym, iż uchwalona w dniu 19 kwietnia 2013 r. ustawa o środkach przymusu bezpośredniego (ma ona wejść w życie 5 czerwca 2013 r.) nadaje nowe brzmienie art. 36 ust. 1 pkt 4 oraz uchyla art. 37 pkt 2 i art. 38 ustawy o ochronie osób i mienia, konieczne jest skorelowanie rozpatrzonej ustawy z wskazanym aktem i skreślenie w art. 9 pkt 15 i 16 (**poprawka nr 120**). W następstwie odpowiedniej zmiany należy dokonać również w art. 39 ust. 2 (**poprawka nr 165**).

Mając na względzie, że ustawodawca nie wyróżnia „przedsiębiorców indywidualnych” jako odrębnej, zdefiniowanej kategorii przedsiębiorców, Senat uchwalił **poprawkę nr 121**.

W trakcie prac nad ustawą w Senacie uznano, iż niezgodne z wolą ustawodawcy jest pominięcie pełnomocnika ustanowionego do kierowania działalnością określoną w koncesji w katalogu osób zawartym w dodawanym do ustawy o ochronie osób i mienia art. 38c (**poprawka nr 122**). Konsekwencją przepisu w brzmieniu uchwalonym przez Sejm jest to, że wpisany na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej lub kwalifikowanych pracowników zabezpieczenia technicznego pełnomocnik dysponujący orzeczeniem lekarskim

uzyskanym w trybie przepisów ustawy o usługach detektywistycznych niewykonyjący osobiście czynności, o których mowa w art. 3 pkt 1 lub 2, będzie musiał posiadać również orzeczenia lekarskie i psychologiczne wydane w trybie ustawy o ochronie osób i mienia.

W związku z tym, że w art. 24 ust. 1 ustawy o usługach turystycznych ustawodawca wprowadził skrót pojęcia „rejestr organizatorów szkoleń dla kandydatów na przewodników górskich”, skrótem tym należy posługiwać się w obrębie całego aktu (**poprawka nr 125**).

W związku z art. 28 ust. 4 ustawy o usługach turystycznych (po nowelizacji) nasuwało się pytanie, co należy rozumieć przez „podmioty upoważnione na podstawie odrębnych ustaw”? W trakcie prac w Senacie przyjęto, iż podmiotami tymi są funkcjonariusze oraz strażnicy służb uprawnionych do legitymowania osób w celu ustalenia posiadanych przez takie osoby uprawnień. Poprawka Senatu eliminuje również niezgodność przepisu z § 156 Zasad techniki prawodawczej (**poprawka nr 126**).

Upoważniając ministra właściwego do spraw turystyki do określenia wysokości wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnych, ustawodawca nie sformułował wytycznych. W tym zakresie delegacja ustawowa jest niekompletna; nie spełnia warunków określonych w art. 92 ust. 1 Konstytucji. Wytyczną nakazującą ministrowi wzięcie pod uwagę rzeczywistych kosztów przeprowadzenia egzaminu i funkcjonowania komisji egzaminacyjnych należy odnieść do tej części delegacji, która nakazuje ministrowi określenie wysokości opłat za przeprowadzenie egzaminów. Dążąc do zapewnienia zgodności przepisu upoważniającego z Konstytucją uchwalono **poprawkę nr 129**.

Poprawka nr 130 uwzględnia konsekwencje legislacyjne nowego modelu obsadzania stanowisk komornika na gruncie tych przepisów art. 7 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, które nie zostały objęte ustawą, a które także powinny zostać zmienione dla zachowania spójności rozwiązań ustawowych. Natomiast **poprawka nr 133**, niezależnie od korekty redakcyjnej przepisu, ma na celu usunięcie z treści przepisu wyrazu „zadań”, gdyż w przypadku egzaminu konkursowego na aplikację komorniczą przygotowywane są jedynie pytania testowe.

W związku z tym, iż art. 37a ustawy o żegludze śródlądowej dotyczy uprawiania turystyki wodnej (m.in. żeglarstwa rekreacyjnego i turystycznego) – zdaniem Senatu – brak jest uzasadnienia dla utrzymywania w systemie przepisu stanowiącego, że szkolenia w zakresie uprawiania turystyki wodnej mogą prowadzić wyłącznie trenerzy albo instruktorzy sportu (**poprawka nr 143**). Warto zwrócić uwagę, iż zgodnie z ustawą o sporcie, trenerzy lub

instruktorzy sportu prowadzą „zorganizowane zajęcia w zakresie sportu w związku sportowym oraz w klubie sportowym uczestniczącym we współzawodnictwie organizowanym przez polski związek sportowy”. Nie bez znaczenia jest również zniesienie przez prawodawcę istniejącego uprzednio obowiązku odbywania szkoleń przed dopuszczeniem do egzaminów na patenty żeglarskie. W opinii Senatu, art. 37a ust. 13 ogranicza również konkurencję na rynku szkoleń dla turystów chcących uprawiać turystykę wodną.

W dodawanym do ustawy o usługach detektywistycznych art. 11a ustawodawca posłużył się określeniem „rejestr detektywów”, które jest skrótem określenia „rejestr osób, którym wydano licencje”. Skrót ten został wprowadzony do ustawy w art. 40 w ust. 1. Mając na uwadze zasady posługiwania się określeniami w wersji skróconej oraz formułowania skrótów, za błędne należy uznać posłużenie się przez ustawodawcę wersją skróconą określenia w przepisach poprzedzających przepis formułujący skrót. Kierując się powszechnie akceptowanymi regułami formułowania skrótów uchwalono **poprawkę nr 144**.

W przypadku dodawanych do art. 6 ustawy o transporcie drogowym ust. 3a i 3b zbędne jest informowanie, że uchwały rady gminy w przedmiotowych sprawach są aktami prawa miejscowego. Mając na względzie zakres przedmiotowy i podmiotowy tych uchwał nie budzi wątpliwości, że nie mogą to być akty o charakterze wewnętrznym. Ich adresatami są bowiem podmioty, które nie są podległe lub podporządkowane wydającemu akt. Mając na uwadze, że w aktach normatywnych nie powinno się zamieszczać treści nienormatywnych (§ 11 Zasad techniki prawodawczej), Senat skreśla **poprawką nr 145** te informacje. Poprawka ta eliminuje również zbędne: odesłanie w ust. 3a do ust. 3b pkt 3 (nie ma ono charakteru normatywnego), podkreślenie, iż szkolenie i egzamin są dodatkowym warunkiem udzielenia licencji (wynika to już dostatecznie jasno ze znowelizowanego art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. c; podkreślenie takie stanowi *de facto* powtórzenie wcześniejszego przepisu) oraz powtórzenie w ust. 3b, iż przepis ten dotyczy rady gminy liczącej powyżej 100 000 mieszkańców, wprowadzającej obowiązek ukończenia szkolenia potwierdzonego zdaniem egzaminem (wynika to bowiem – w sposób niebudzący wątpliwości – z ust. 3a; przepis ust. 3b jest konsekwencją ust. 3a). W poprawce 145 przesądzono również o odpłatności za szkolenie i egzamin.

Zdaniem Senatu, dokonywana przez ustawodawcę nowelizacja art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ma charakter pozorny. Zmienia się

tylko brzmienie przepisu, a nie jego treść. Dotychczas obowiązujący przepis brzmi: „2) spełniania wymogów kwalifikacyjnych określonych dla dyrektorów i pracowników urzędów pracy;”. Trudno jest wskazać na czym polega nowość normatywna zmienionego przepisu względem przepisu aktualnego. Zastrzeżenie budzi również odesłanie w przepisie (w nowym brzmieniu) do bliżej nieokreślonych przepisów odrębnych (§ 156 Zasad techniki prawodawczej). Mając to na względzie uchwalono **poprawkę nr 148**.

Z art. 19 ust. 4 (po nowelizacji) oraz art. 23 pkt 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych wynika, iż kandydat na kierownika do spraw bezpieczeństwa imprez masowych musi ukończyć odpowiednie szkolenie, a nie kurs. W dotychczas obowiązującym art. 26 ust. 1 pkt 5 popełniono ten sam błąd (**poprawka nr 150**).

Uchwalając **poprawkę nr 151** kierowano się brzmieniem art. 9 ust. 3 pkt 3, art. 36 ust. 2 pkt 6 oraz art. 44 ust. 3 ustawy o sporcie.

Poprawka nr 152 jest następstwem faktu, że art. 91 ust. 1 ustawy o kierujących pojazdami (wprowadza on instytucję „okresu próbnego”) wejdzie w życie dopiero 4 stycznia 2016 r.

Nowelizując art. 29 ust. 2 pkt 5 ustawy o systemie informacji oświatowej, określający tzw. „dodatkowe uprawnienia w zakresie kultury fizycznej” na potrzeby tej ustawy, zakresem tego pojęcia objęto wyłącznie kwalifikacje trenera lub instruktora sportu, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie oraz trenera, instruktora sportu lub menedżera sportu, uzyskane na podstawie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej. W związku z tym nasuwało się pytanie, czy zakresem tego przepisu objęto również posiadanie tytułu (zawodowego) trenera lub instruktora sportu? Wątpliwość bierze się stąd, iż ustawodawca w art. 28 pkt 6 nowelizacji wyraźnie wskazał, iż osoby, które nabyły tytuł zawodowy trenera lub instruktora sportu stanowią odrębną kategorię osób, od tych które zostaną trenerami lub instruktorami sportu po dniu wejścia w życie zmian do art. 41 ustawy o sporcie. Ponadto w samym nowelizowanym art. 29 ust. 2 pkt 5 ustawy o systemie informacji oświatowej ustawodawca wskazał dwie grupy podmiotów. Pierwsza to osoby, które uzyskały kwalifikacje na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy o sporcie oraz druga to osoby, które uzyskały kwalifikacje na podstawie nieobowiązującej już ustawy o kulturze fizycznej. Mając powyższe na względzie oraz zakładając, iż wolą ustawodawcy jest aby tzw. „dodatkowe uprawnienie w zakresie kultury fizycznej” stanowiło również posiadanie

tytułu zawodowego w sporcie, Senat uchwalił **poprawkę nr 153**. Przygotowując tę poprawkę uwzględniono art. 28 pkt 6 nowelizacji oraz art. 87 ust. 1 ustawy o sporcie.

W art. 28 pkt 3 i 4 ustawodawca przesądził, że przewodnicy turystyczni miejscy i terenowi będą mogli dokumentować posiadane kwalifikacje legitymacjami wydanymi przed dniem wejścia w życie nowelizacji (w tym przypadku przed 1 stycznia 2014 r.). Jednocześnie w odniesieniu do przewodników górskich takiej regulacji nie przewidziano. Jest to o tyle ważne, że ustawodawca utrzymał obowiązek posiadania legitymacji przez przewodnika górskiego. W związku z czasowym utrzymaniem w mocy (maksymalnie do 1 lipca 2014 r.) rozporządzenia wydanego na podstawie art. 21 ust. 4 i art. 34 ust. 1 ustawy o usługach turystycznych należałoby przyjąć, że ustawodawca dopuszcza sytuację, w której legitymacje według wzoru sprzed nowelizacji będą wydawane jeszcze po dniu jej wejścia w życie. Podobny problem dotyczy identyfikatorów posiadanych przez przewodników turystycznych. Jest to szczególnie istotne w przypadku przewodników górskich, w odniesieniu do których utrzymano wymóg posiadania identyfikatora. Mając to na względzie oraz dążąc do wyeliminowania wątpliwości co do ważności wydanych przed nowelizacją dokumentów potwierdzających posiadanie stosownych uprawnień, Senat uchwalił **poprawkę nr 154**.

Uchwalając **poprawkę nr 157** Senat kierował się zasadą lojalności państwa wobec obywatela (zasadą bezpieczeństwa prawnego). W opinii Izby, w związku z tym, iż nowelizacja ustawy o bibliotekach obejmie również młodszych bibliotekarzy, bibliotekarzy, starszych bibliotekarzy, kustoszy i starszych kustoszy, konieczne jest rozszerzenie zakresu art. 29 również na te osoby.

Poprawka nr 158 ma na celu przesądzenie, iż przepisami, które znajdą zastosowanie w odniesieniu do egzaminów adwokackiego oraz notarialnego w latach 2013 i 2014 (z zastrzeżeniem wszakże składu komisji egzaminacyjnych i części testowej egzaminu) są nie tylko dotychczasowe przepisy rangi ustawowej, ale także przepisy rozporządzeń wydanych na podstawie upoważnień zawartych w ustawie – Prawo o adwokaturze oraz ustawie – Prawo o notariacie (art. 30 ust. 1 i 2). Ponadto Senat proponuje nadanie nowego brzmienia art. 30 ust. 3 ze względu na to, że zastosowanie nowych przepisów odnośnie do postępowania odwoławczego od uchwały o wyniku egzaminu komorniczego, który to w bieżącym roku już się odbył, oraz w stosunku do egzaminu konkursowego zaplanowanego na dzień 28 września 2013 nie byłoby możliwe.

Kolejna **poprawka (nr 159)** częściowo ma charakter redakcyjny (lit. b), zaś w zakresie, w jakim dotyczy art. 33 ust. 3, dopełnia zbiór podmiotowy, którego dotyczy postanowienie powołanego przepisu (chodzi mianowicie o tych asesorów notarialnych, z którymi umowa o pracę zostanie rozwiązana w dniu wejścia w życie ustawy, albowiem jest rzecz oczywistą, iż ich sytuacja również powinna być regulowana przepisami ustawy – Prawo o notariacie w nowym brzmieniu).

W związku z wyeliminowaniem z ustawy o gospodarce nieruchomościami przepisów dotyczących pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości konieczne jest dokonanie odpowiednich modyfikacji przepisów przejściowych w celu uwzględnienia w nich zmian dokonanych w przepisach merytorycznych (**poprawki nr 160 i 161**).

Poprawki nr 162, 164 i 169 uwzględniają w przepisach przejściowych, iż część zmian dokonywanych ustawą wejdzie w życie 1 stycznia 2014 r.

Poprawka nr 163 zmierza do tego, aby do dnia 31 marca 2014 r. dokumentem potwierdzającym dokonanie wpisu na listy kwalifikowanych pracowników ochrony były również licencje pracownika ochrony fizycznej lub zabezpieczenia technicznego ważne w dniu 31 grudnia 2013 r. Poprawka Senatu ma na celu zapewnienie płynnego procesu wydawania zaświadczeń i wyeliminowanie sytuacji, w której osoba uprawniona nie będzie mogła wykonywać zawodu w związku z niewydaniem jej na czas zaświadczenia (teoretycznie wszystkie zaświadczenia, dla osób objętych zakresem art. 39 ust. 1, powinny być wydane 1 stycznia 2014 r.).

Zdaniem Senatu w ustawie brakuje przepisu przejściowego określającego wpływ nowelizacji na będące w toku postępowania w sprawie wydania, odmowy wydania, zawieszenia i cofnięcia licencji pracownika ochrony fizycznej oraz licencji pracownika zabezpieczenia technicznego (**poprawka nr 167**).

W ustawie brak jest również przepisu przejściowego odnoszącego się do wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji postępowań w sprawie nadania, odmowy nadania, zawieszenia, przywrócenia oraz cofnięcia uprawnień przewodnikom miejskim, przewodnikom terenowym i pilotom wycieczek. Brakuje także regulacji określającej sposób zakończenia spraw związanych z egzaminem sprawdzającym kwalifikacje osób ubiegających się o uprawnienia przewodnika miejskiego, przewodnika terenowego lub pilota wycieczek, w odniesieniu do osób, które uiściły opłatę za egzamin,

mimo że ten z powodu zmian stanu prawnego nie doszedł do skutku. Senat dodaje te przepisy **poprawką nr 168**.

Formułując **poprawkę nr 170** Senat wziął pod uwagę, iż w ustawie brakuje przepisu dostosowującego przewidującego, że dotychczas prowadzone ewidencje uprawnień przewodników górskich staną się ewidencjami w rozumieniu nowych przepisów. Przyjmując tę poprawkę wyeliminowano uchwalone przez Sejm przepisy przejściowe dotyczące ewidencji. Usuwając te przepisy wzięto pod uwagę, iż brak będzie jakichkolwiek przepisów gwarantujących aktualność (umożliwiających weryfikację) danych zawartych w ewidencjach, o których mowa w art. 42 ust. 1, czy też udostępnianych na stronie internetowej ministra właściwego do spraw turystyki (art. 42 ust. 2) oraz, iż upubliczniane dane nie powinny wprowadzać w błąd.

W związku z tym, że zmiany dokonywane art. 8 nowelizacji wejdą w życie 1 stycznia 2014 r. (a więc później aniżeli zmiany dokonywane art. 4 i art. 20), przepis czasowo utrzymujący w mocy rozporządzenia wydane na podstawie upoważnień zmienianych tym artykułem powinien być uwzględniony w art. 49 ust. 3, a nie w art. 49 ust. 1 (**poprawka nr 171**) .

Senat uznał, iż zmiany w ustawie o transporcie drogowym powinny wejść w życie później, tj. 1 stycznia 2014 r. (**poprawka nr 172**). Wydłużone *vacatio legis* pozwoli, zdaniem Izby, lepiej przygotować się zainteresowanym podmiotom do zmian wynikających z ustawy, w szczególności pozwoli uprawnionym radom gmin podjąć stosowane uchwały w przedmiocie szkolenia i egzaminowania osób zamierzających świadczyć usługi taksówkarskie.

Mając na względzie, iż ustawodawca przyjął, że część przepisów zmieniających wejdzie w życie później (nie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, ale 1 stycznia 2014 r.), konieczne jest skorelowanie terminów wejścia w życie przepisów zmieniających i związanych z nimi przepisów przejściowych (**poprawka nr 173**).